

SREČANJE BIRMANSKE SKUPINE ZA FEBRUAR predlog datuma: do zimskih počitnic

Najprej molitev.

Nato vsak birmanec sestavi program za določeno mašo: ljudskih pesmi in duhovno ritmičnih pesmi (ali pa sodelujejo skupaj). Izbor takoj pošljejo župniku po e-pošti.

Vse ostalo glej: <http://zupnije.rkc.si/grgar/> - skupine v župniji – ime svoje župnije – Navodila za ljudsko petje

SREČANJE BIRMANSKE SKUPINE ZA APRILU predlog datuma: 7. - 10. 4.

Pripomočki:

- ✓ sveto pismo, molitvenik V njegovi roki in mapo z listi („Molitve v pripravi birmancev“, „List dolžnosti birmancev“...) ima vsak s seboj
- ✓ listi papirja in pisala
- ✓ šelešamer in flumastri (ali kaj drugega primernega) za izdelavo plakata
- ✓ dostop do interneta in profil na facebooku (enega od birmancev)

* Upoštevati, kaj je na vsakem srečanju (glej list „Na srečanju birmanske skupine naj bo vsakokrat“).

Molitev:

Molitveno branje Svetega pisma z razlago: 1 Kor 9,13-27. Do naslednjih ugotovitev je bolje priti v skupnem iskanju (da birmanci razmišljajo): Voditelj zelo izpostavi, da je to iz pisma, ki ga je apostol Pavel pisal vernikom v Korintu. Prepričan je bil, da mora oznanjati evangelij ... a ne zaradi kakršnekoli prisile. Toda: „Gorje mi, če evangelija ne bi oznanjal!“ velja ne le za apostole, duhovnike ipd., ampak v določeni meri za vsakega kristjana... Torej: sem jaz že sploh kaj storil na tem področju?

Dejavnost:

(Tema se navezuje na srečanje za starše „Božje priče smopričevanja: - krščansko pričevanje“)

1. Preberemo obe zgodbi (seveda ne, da mora brati animator, saj znajo birmanci lepo glasno brati):

* *Ko se je Jezus vrni v nebesa, je govoril z nadangelom Gabrijelom. Tudi v nebesih je imel rane, ki jih je dobil pri križanju. Gabrijel je rekel: »Učenik, moral si hudo trpeti! Ali ljudje to vedo in cenijo, kako jih ljubiš in kaj si storil zanje?« Jezus je odgovoril: »O, ne še. Sedaj ve to samo nekaj ljudi v Palestini.« Gabrijel je bil zbezan: »Kaj pa si storil, da bi vsi zvedeli za tvojo ljubezen, iz katere si trpel?« Jezus je odgovoril: »Vprašal sem Petra, Andreja, Jakoba in Janeza in še nekaj drugih prijateljev, naj povedo drugim o meni. Tisti, katerim bodo povedali o meni, bodo povedali drugim, ti pa še naprej, vse dokler zadnji človek v najbolj oddaljenem koticu zemlje ne bi slišal zgodbe, kako sem dal svoje življenje zanje, ker sem jih tako ljubil.« Gabrijel ga je nekoliko nejeverno pogledal. »Že, že, kaj pa, če se Peter in drugi utrudijo? Kaj pa če ljudje, ko bodo prišli za njimi, pozabijo? Gotovo si naredil druge načrte?« Jezus je rekel: »Gabrijel, nisem naredil nobenih drugih načrtov. Nanje računam.« (Drobne zgodbe za dušo).*

* (Primer, kako kristjan ne sme delati) Voltaire pripoveduje: »V vaško gostilno je redno zahajal pošten in zelo veren človek. Tam je rad posedel in pokramljal sudeležijo bogoslužij velikega tedna in posebej svetega prijatelji. Vedno pa, kadar je vstopil ateist, je verni takoj velikonočnega tridnevja; najmanj tistih, ki so v domači vstal in zapustil lokal. Nekega dne, ko se je zadeva (spet) župniji. Animator birmance vpraša, kateri so točno ti ponovila, je ateist med vrati zaustavil vernega in mu obredi (animatorjem naštejemo: c.n., v.č., v.p., b.j. in rekel: »Kaj odhajaš, saj nekoč bova tako skupaj celo v.v.)?«

večnost. Pa ne tam zgoraj, ampak v peklu; jaz zato, ker ne spoštujem prve največje zapovedi: Ljubi Boga z vsem srcem, ti pa zato, ker ne spoštuješ druge največje zapovedi: Ljubi bližnjega.««

Evangelizirati ne pomeni šokirati ljudi... Preprosto živimo tako, da bo moje (naše) življenje nerazložljivo, če Boga ni.

Nato vsak (obvezno vsak!) pove, kakšne izkušnje oznanjevanja on ima (glej: naloga od zadnjic).

Birmanci izberejo, katera zgodba se jim zdi lepša. Nato vsak pove, katero se mu zdi glavno sporočilo zgodbe. Pogovarjamo se o tem, da če samo govoriš, ne pa tudi živiš krščansko, je stvar zelo čudna in ti nihče ne verjame; o o tem, da so najboljši prostor njihovega oznanjevanja – njihovi vrstniki, s katerimi se srečujejo praktično vsak dan in podobne stvari.

Med pogovorom jih vsekakor spomnimo, da zgoraj prebrani evangeljski odlomek velja za vsakega kristjana, ki je potemtakem poslan evangelizirati, oznanjati evangelij, pričati za Jezusa... Spomnimo jih tudi, da pri birmi birmanec obljubi natanko to: da bo odslej še bolj zavzeto in zavestno JEZUSOVA PRIČA v svetu.

V pomoč pri pogovoru o pričevanju naj vam bosta dve prilogi, ki jih animator v pripravi obvezno prebere. Nato izberejo prvo ali drugo možnost (lahko pa tudi obe, če hočejo):

1. možnost: birmanci pa naredijo s pomočjo tega gradiva plakat o najpomembnejših pravilih krščanskega

pričevanja:

- Povzetek srečanja za starše veroučencev Krščansko pričevanje

- iz: Sistem župnijskih celic za evangelizacijo, str. 33 - 36

2. možnost: kot skupina gredo na facebook in povedo tako, da jih bo čimveč to videlo, da so na srečanju birmanske skupine. Nato počakajo na odzive, se pogovarjajo (skušajo biti Jezusove priče na facebooku) itd. Izpisel pogovora natisnejo (ali shranijo na ključek) in pokažejo župniku (ki ga seveda ne bodo zanimali podatki osebne narave). Lahko pa sami odkrijejo kaj še bolj primerne v tej smeri, kot je oglaševanje na facebooku in to izvedejo ter poročajo župniku.

Gost pri veroučni maši (predlog); z njim napravimo kratek intervju: izbere župnik.

Sodelovanje pri veroučni maši in šmarnicah predvidoma v cerkvi na Trnovem 5.5. ob 19^h. Glej navodila na listu za november (sodelovanje se pripravi v čimvečji tišini, da ne motimo ljudi, ki so prišli k spovedi in molitvi). Če kdo še ni vodil križevega pota, naj to stori v postu; če kdo še ni vodil šmarnic, je čas za to maj.

Veliki teden: birmanci naj se, kot delamo kristjani, in zelo vereni človek. Tam je rad posedel in pokramljal sudeležijo bogoslužij velikega tedna in posebej svetega prijatelji. Vedno pa, kadar je vstopil ateist, je verni takoj velikonočnega tridnevja; najmanj tistih, ki so v domači vstal in zapustil lokal. Nekega dne, ko se je zadeva (spet) župniji. Animator birmance vpraša, kateri so točno ti ponovila, je ateist med vrati zaustavil vernega in mu obredi (animatorjem naštejemo: c.n., v.č., v.p., b.j. in rekel: »Kaj odhajaš, saj nekoč bova tako skupaj celo v.v.)?«

Srečanje birmancev z dekanom; srečanje birmancev s škofom: ti dve srečanji sta še stvar dogovora z dekanom Alešom Rupnikom in škofom Jurijem Bizjakom. Vas, tokratne animatorje, pa bom prosil za pomoč pri obveščanju in organizaciji.

Birmanci bodo v prihodnjih mesecih morali **obljubiti, pri čem bodo sodelovali v župniji** (že zdavnaj pa naj bi se za nekaj odločili in poskusili izbrano). Enkrat v

Ta mesec je v cerkvenem letu:
postni čas in spokorno bogoslužje
cvetna nedelja in veliki teden
sveto velikonočno tridnevje z veliko nočjo
velikonočni čas

prihodnjih mesecih bo verjetno tudi preverjanje, **kako so letos bili vestni** pri nauku (npr. tudi naloge), kako so sodelovali pri veroučnih mašah (prinesejo podpisan list „Brima: razpredelnica za sodelovanje pri mašah“, kako so hodili na srečanja in tam sodelovali ter njihovo bogoslužno življenje (pokažejo liturgični zvezek). Animator jih na to pri srečanju spomni ter pove, da bodo o tem naknadno obveščeni.

V mesecu maju:
peš romanje v Podlako in začetek šmarnic 1.5.
Grgar: bela nedelja – tradicionalna maša na pokopališču velikonočni čas
Marijin mesec maj in šmarnice
nedelja duhovnih poklicev – 4. velikonočna

6/2 BOŽJE PRIČE SMO - KRŠČANSKO PRIČEVANJE (povzetek za domov)

Mr 16,15-19 »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!«

Mt 5,13-16 »Vi ste sol zemlje. Vi ste luč sveta.«

Izreki: Kdor je doživel srečanje s Kristusom na pristen način, bo čutil v srcu klic Svetega Duha, naj postane evangelizator.

Če jaz ne evangeliziram s svojim okolju, kdo bo to storil namesto mene?

Ud, ki ne prispeva po svojih močeh k rasti telesa, ni ne Cerkvi, ne sebi v prid (LA 2).

Načela pričevanja: - Z besedo in zgledom (oziroma: človek mora biti verodostojen, da to, kar govori, tudi dela)

- Komu je namenjeno pričevanje? V najožjem pomenu (in pravem) nevernim! Nato pa seveda tudi malovernim, tistim ki se uvajajo, oddaljenim in vernim v spodbudo.

- Kdo naj pričuje? Vsak kristjan (po krstu; in birmi...)

- Kraj pričevanja in način? Tvoje normalno življenjsko okolje in odnosi (sorodniki, sosedje, prijatelji, kolegi z istimi interesi, sodelavci) – tu je tudi najtežje, ker te vsi poznajo, in najlažje, če si pristen - oznanjevali! Ker vezi že obstajajo, je to najbolj prikladno za spremljanje bratov in sester.

- Kako? Najprej ne zatajiti vere – to pomeni tudi: ne zatajiti svojih (krščanskih) načel (prim. Mira Dobravec) in naj nas vere ne bo sram! Nato živeti (brez zgleda ne bo nič). Nato biti vesel, da si kristjan in veren. Nato naj vidijo ljudje tvojo nenarejeno dobroto, iskrenost, zanimanje za sočloveka... (z dobrotelostjo se najbolj približa vero sočloveku). Nato (oziroma istočasno ter nevsiljivo) besedo oznanila, ki naj bo, kaj TEBI pomeni in prinaša vere (ne neka filozofija). Vedno spoštuj drugače misleče in vsakemu načelno pripiši dobrohotnost in bronamernost in iskrenost v dialogu.

- Nekaj možnih pristopov:

Ko ti kdo čestita, rečeš: »Veš, če bi me poznal pred desetimi leti, bi tega verjetno ne rekel.«

Če se nekdo pritožuje nad svetom, lahko rečeš: »Morda pa še nisi spoznal, kako ti lahko pomaga vera. Meni je...«

Če je govor o kristjanih, papežu, škofu: »Vse to je res, pogledjmo pa tudi, kaj pravi o tem Sveto pismo ali kaj naj bi bilo kristjan v resnici...«

Če je govora o kakšnih vrednotah, lahko vskoči in pove, kaj njemu to pomeni...

Če te vprašajo, kje si hodil: »Bil sem na tem in tem verskem srečanju...«

Nevsiljivo povabilo: »V sredo ob tej in tej uri je tako srečanje. Če bi te zanimalo, te lepo povabim...«

Če ti rečejo: »Bi šel jutri z nami?« »Žal ne morem. Veliki četrtek je; zvečer bom šel k maši. Vsako leto tako naredim«

- Napačni pristopi:

Ne teoretiziraj, ampak govori o sebi, svojih izkušnjah itd.

Ne bodi vsiljiv, če vidiš, da ga ne zanima, da ga nadleguješ. Ne vsiljevati ničesar...

Ne hvali se vsevprek in ne nosi se vzvišeno. Itd.

- Pa še to: znaj prisluhniti in poslušati, bodi vsem prijatelj, hitro pomagaj kadarkoli je potrebno, odkrivaj potrebe in strese soljudi...; vedno moli za tiste, da bi jim Bog odprl srce, kajti Gospod je tisti, ki odpira vrata srca, in on podarja vero, ne ti.

- Bodi drugačen: če vsi preklinjajo, ti nikoli; če vsi jedo meso ob petkih, ti nikoli; če vsi hodijo ob nedeljah v veleblagovnice, ti nikoli...

Otroci – lahko isto že delajo med svojimi vrstniki (prim. LA 12).

Zgodba: Ko se je Jezus vrni v nebesa, je govoril z nadangelom Gabrijelom. Tudi v nebesih je imel rane, ki jih je dobil pri križanju. Gabrijel je rekel: »Učenik, moral si hudo trpeti! Ali ljudje to vedo in cenijo, kako jih ljubiš in kaj si storil zanje?« Jezus je odgovoril: »O, ne še. Sedaj ve to samo nekaj ljudi v Palestini.« Gabrijel je bil zbezan:

»Kaj pa si storil, da bi vsi zvedeli za tvojo ljubezen, iz katere si trpel?« Jezus je odgovoril: »Vprašal sem Petra, Andreja, Jakoba in Janeza in še nekaj drugih prijateljev, naj povedo drugim o meni. Tisti, katerim bodo povedali o meni, bodo povedali drugim, ti pa še naprej, vse dokler zadnji človek v najbolj oddaljenem kotičku zemlje ne bi slišal zgodbe, kako sem dal svoje življenje zanje, ker sem jih tako ljubil.« Gabrijel ga je nekoliko nejeverno pogledal. »Že, že, kaj pa, če se Peter in drugi utrudijo? Kaj pa če ljudje, ko bodo prišli za njimi, pozabijo? Gotovo si naredil druge načrte?« Jezus je rekel: »Gabrijel, nobenih drugih načrtov nisem naredil. Nanje računam.«

In še ena zgodba: Ko je sveti Frančišek nekega dne zapustil samostan, je srečal brata Junipera, ki je bil zelo preprost in dober. Sveti Frančišek ga je imel zelo rad.

Svetnik ga je povabil: »Brat Juniper, pridi, greva pridigat.«

»Moj oče,« je odvrnil brat Juniper, »saj veš, da sem premalo učen. Kako naj nagovorim ljudi?«

Ker pa je sveti Frančišek vztrajal, se je brat Juniper omehčal. Obhodila sta vse mesto in v tišini molila za tiste, ki so delali v trgovinah in na vrtovih. Otrokom, še zlasti revnejšim, sta se prijazno nasmehnila. S starejšimi sta izmenjala nekaj besed. Potolažila sta bolne. Neki ženi sta pomagala prenesti zvrhano vedro vode ... Potem ko sta nekajkrat prehodila vse mesto, je sveti Frančišek rekel: »Brat Juniper, čas je, da se vrneva v samostan.«

»Kaj pa najina pridiga?«

»Sva že vse povedala ... pridige je že konec,« je odgovoril svetnik.

POBUDA ZA POGOVORE O KRISTUSU

Velika večina ljudi, ki pričuje (ali želi pričevati) za Kristusa, ugotavlja, da je najtežja točka podeljevanja izkušnje z Jezusom prav vprašanje, kako pritegniti ljudi k pogovoru o njem, ne da bi se ljudje zaradi tega oddaljili in ne da bi sprožili neprimerno versko debatanje. Tukaj navedene ugotovitve bodo vsekakor koristne pri uvajanju pogovora o Jezusu Kristusu.

Nekateri principi, ki povečujejo možnosti:

M Poslušaj! Vsakdo ima en prednostni predmet pogovora: samega sebe! Tudi še tako zaprta oseba se bo odprla, če jo bo argument resnično zanimal in če bo začutila, da jo želiš resnično poslušati. Če si torej resnično zainteresiran in poslušas, boš lahko postavjal še tako akutna vprašanja in ljudje ti bodo odgovarjali.

- a) Glej ljudi v oči.
- b) Bodi sprejemljiv z nasmehom na obrazu.
- c) Vprašanja postavljal z vprašalnicami kako, zakaj ali kdaj.
- d) Ne izražaj sodb.

M Bodi pozoren na priložnosti. Naravnost presenetljivo je opazovati, kolikere priložnosti se odpirajo, če prosiš Boga zanje. Bodi pozoren na načine, kako ljudje sprašujejo o Jezusu, ne da bi o njem direktno vpraševali. Nekdo stori to tako, da ti odkrije svojo odprto rano ali spregovori o svojem dolgočasju, o pomanjkanju idealov, drugi govorijo o krivdah, o osamljenosti, ki jo preživljajo, itd. Kljub vsemu pa imej zelo veliko spoštovanje do zaupljivosti bratov in sester.

M Bodi prijateljski do vseh. Tudi oseba, ki bi po tvoje zadnja sprejela Jezusa, je lahko najbolj zrel sad. Morda si ti edini, ki lahko bratu pokažeš nekaj topline, in bi to odprlo njegovo srce tvoji želji, da mu spregovoriš o Jezusu.

M Služi ljudem. Tvoje služenje drugim je temelj tvoje naloge.

M Bodi potrpežljiv! Posveti drugim čas tudi pri skodelici kave. Ne pogleduj na uro in ne pogovarjal se z ljudmi držeč se za kljuko.

M Dajaj poštena in dostojna mnenja. Ostani nekoliko oddaljen (na distanci) in dajaj iskrene pohvale ter išči predvsem pozitivne vidike njihovega življenja in pokaži, da jih ceniš in pozitivno vrednotiš.

M Odkrivaj njihove potrebe in izvore stresa. Pokaži svoje sočutje in, če obstaja, pokaži kakšen podoben primer iz svojega življenja in kako si takrat ravnal po milosti Jezusovega posredovanja v tvojem življenju.

M Vedno se spominjal, da je Gospod tisti, ki bo odprl vrata, ko bo primeren čas. Njegov čas ni enak našemu. Pavel VI. je rekel: "Tistemu, ki veruje, se ne mudi."

M Sprejmi osebe takšne, kot so. To ne pomeni, da jih pustimo v njihovih pogojih. "Spoštuj duhovno stanje evangeliziranih. Spoštuj njihove ritme in njihov korak. Nihče nima pravice jih priganjati." (papež Pavel VI.)

Zavedaj se, da pravilna uporaba psihologije lahko pomaga v pristopu k ljudem tvojega okolja.

VKLJUČITI KRISTUSA V POGOVOR

Pomni: Pogum ni odsotnost strahu. Pogum je začeti neko dejavnost kljub strahu. Tukaj predstavljamo še nekaj novih spodbud, ki naj pomagajo prinesiti Kristusa v pogovor.

1. Če nekdo ve, da si "**veren**", ga vprašaj: "Ali sem ti že kdaj pripovedoval, kako se je zgodilo, da sem se pričel zanimati za duhovne zadeve?"

2. Če **ti kdo čestita** za tvojo družino, za tvojo ljubezen, za tvoje služenje ali kaj podobnega, mu lahko rečeš: "Veš, če bi me poznal pred desetimi leti, bi verjetno tega ne rekel."

Če ni pravi trenutek ali kraj za takšen pogovor, lahko rečeš: "Nekoč, ko bova imela malo več časa, bi ti rad zaupal, kaj je spremenilo moje življenje."

3. Takoj ko nekoliko poglobimo poznanstvo z **nekrstjani**, nam pričnejo zaupati svoje skrbi, želje, pričakovanja, svoje frustracije in notranjo praznino. Medtem ko nam pripovedujejo te stvari, lahko mirno rečemo (če smo le imeli kakšno podobno izkušnjo): "Veš, tudi jaz sem bil navajen tako čutiti, dokler nisem doživel neke izkušnje, ki je popolnoma spremenila mojo vizijo življenja. Če želiš, ti lahko povem kaj o tem?" Če pa tvoja izkušnja ni bila vzporedna njegovi, moraš pa priznati, da je Kristus danes zate resničnost, lahko tedaj rečeš: "Veš, prepričan sem, da bi se tudi jaz podobno počutil kot ti, če ne bi doživel neke izkušnje, ki je popolnoma spremenila moj pogled na življenje. Ti lahko nekaj povem o njej?"

(Bodi pozoren, da ne boš vsiljeval svojega pričevanja; vedno prosi za dovoljenje.)

5. Če **nekoga poznaš že daljši čas** in nisi nikoli z njim podelil svoje izkušnje Kristusa, mu lahko rečeš: "Karel, moram te prositi odpuščanja. Dve leti te že poznam, pa še nisem podelil s teboj najpomembnejše stvari svojega življenja."

6. Če se **nekdo pritožuje nad svetom**, mu odgovori: "Morda pa še nisi nikoli vzel zares v premislek diagnoze in zdravila, ki ju Kristus daje svetu?"

"Dokler sem na svetu, sem luč sveta." (Jn 9,5) "Hodite, dokler imate luč, da vas ne zajame tema. Kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da postanete sinovi luči." (Jn 12,35-36)

7. V kakšnem pogovoru o osnovnih dogodkih dneva, o najnovejših svetovnih ali drugih **aktualnih dogodkih** je morda primerno postaviti vprašanje: "Kaj misliš, da je v ozadju zla v svetu?" Potem, ko smo poslušali najrazličnejše vzroke tolikih problemov človeštva, lahko nadaljujemo z vprašanjem: "Ali si kdaj razmišljal o tem, kar Jezus Kristus pravi o tej problematiki?" Nato se lahko sklicujemo na njegove misli o človeku pri Mr 7,21-23. Osnovni problem je vedno človek sam s svojimi notranjimi držami.

8. Da bi **spodbudil rast duhovnih vrednot**, vprašaj:

- a) Te zanimajo duhovni problemi? Če odgovori pritrdilno ali nikalno, nadaljaj z naslednjim vprašanjem.
- b) Kaj misliš, kdo je kristjan? Ponavadi je odgovor, da se kristjan prepozna po tem, kar dela (hodi v cerkev, se trudi biti dober, moli itd.). Če odgovori na tak način, nadaljaj, kot v naslednjem primeru.
- c) "Se strinjam, to je res. To so stvari, ki jih kristjan počne. Toda, ali še lahko skupaj pregledava, kaj je kristjan po Svetem pismu?"
9. Če izhajajo iz duhovnih vrednot, jim postavi dve vprašanji, ki ti bosta pomagali narediti nekakšno diagnozo (odgovori ti bodo nakazali duhovni nivo osebe).
- a) "Ali si v svojem duhovnem življenju prišel do točke, ko si se zavedel, da imaš večno življenje?" Odgovor bo vedno z da ali ne. Če ti odgovorijo z morda ali upam, imej to za negativen odgovor.
- b) "Predstavljaš si, da danes stojiš pred Bogom. Če bi te on vprašal: 'Zakaj naj bi te spustil v raj?', kaj bi mu odgovoril?" Odgovori se bodo naslanjali ali na vero ali pa na dela.

*Čutiš potrebo študirati in poglobiti te situacije in se učiti odgovorov.
Ostalo je lahko zelo kreativno.*

*"Ni se treba bati pričeti znova
zapleteno in oslABLJENO poslanstvo evangelizacije."
(Papež Pavel VI.)*

*"Misijonstvo namreč obnavlja Cerkev,
krepí vero in krščansko identiteto,
daje novo navdušenje in nove motivacije.
Vero krepimo s tem, da jo dajemo naprej!
Nova evangelizacija krščanskih narodov
bo našla navdih in oporo
v prizadevanju za vesoljni misijon."
(Janez Pavel II., Odrješnikovo poslanstvo št. 2, CD 46)*

ŠTIRJE NAČINI PODELITVE IZKUŠNJE S KRISTUSOM

Kadar razmišljamo, kako govoriti o Kristusu, ponavadi želimo dati neko realno predstavitev evangelija. V resnici so različni načini kako podeliti izkušnjo Kristusa. Skoraj vsak dan imamo priložnost dati pričevanje na katerega med njimi.

M 1. Beseda resnice– Je preprosto v tem, da z ljudmi delimo kakšno resnico o Bogu. Nekaj primerov: "Bog nam je naklonil lep dan!", "Otroci so eden izmed najdragocenejših božjih darov!", "Že te lepe zvezde mi pričajo, da je za vsem vesoljem Bog!" Takšne besede resnice lahko podelimo ljudem ob najbolj naključnih srečanjih. V Janezovem evangeliju Janez Krstnik izreče takšno besedo resnice takoj, ko prepozna Kristusa: "*Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta!*" (Jn 1,29)

M 2. Pričevanje– Pri tem gre za podelitev lastne življenjske zgodbe. Pri pričevanju je najvažnejše to, da ne more biti zavrnjena. Nihče ne more ničesar reči proti osebni izkušnji drugega. Zpomni si, pričevanje ne vsebuje nujno tega, kako si postal kristjan; lahko se nanaša na to, kaj ti je Bog storil danes, včeraj ali v določenih preteklih okoliščinah. Janez je opisal, kako je Andrej pričeval Petru, ko mu je rekel: "*Našli smo Mesija.*" (Jn 1,41)

*"Moderni človek raje posluša pričevalce kot učitelje,
in če posluša učitelje, jih posluša zato, ker so pričevalci."
(Papež Pavel VI.)*

M 3. Evangelij– Je realno deljenje izkušnje z nekom tako, kot on trenutno zmore spoznati Jezusa Kristusa: "*Ko so to slišali, jih je do srca pretreslo. Rekli so Petru in drugim apostolom: 'Bratje, kaj naj storimo?'*" (Apd 2,37 - Petrov govor na binkošti)

M 4. Povabilo– Lahko tudi razložiš, kako poteka srečanje celice in ga tudi povabiš na srečanje v prihodnjem tednu. Pokaži mu tudi, kako boš vesel, če bo tvoje vabilo sprejel.

(Ti in še drugi načini se lahko tudi med seboj prepletajo. Koristno bi bilo pogledati tudi C. M. Martini, Alzati, va' a Ninive ..., Milano 1991, 8-10.)

